

Socialministeriet

Den 8. december 1994

Faggruppen af socialrådgivere i fagbevægelsen
Svend Wagner
SiD Køge
Strandvejen 99
4600 Køge

Kære Svend Wagner
Tak for jeres henvendelse

Jeg er meget enig i, at der er brug for en offentlig debat om socialpolitikken – og meget gerne ud fra jeres synspunkter om målet for socialpolitikken.

Jeg er til gengæld ikke helt enig i jeres synspunkter om de netop foreslåede ændringer i kontanthjælpen. Naturligvis er jeg enig i, at man ikke skal lade sig styre af den offentlige forargelse, men jeg mener også, at vi skal indrette vores sociale lovgivning, så den opleves som retfærdig af flest mulige mennesker.

Jeg vil derfor godt tage udgangspunkt i omlægningen af kontanthjælpen pr. 1. januar 1994. Der blev brugt en halv milliard på at forbedre kontanthjælpen, og beløbet stiger i det kommende år. Omlægningen er specielt kommet de kontanthjælpsmodtagere til gode, der før fik den laveste udbetalte hjælp. De får nu en fast ydelse uafhængigt af deres faktiske boligudgifter, således at de har mulighed for selv at skaffe sig en bedre bolig uden socialforvaltningernes indblanding. Samtidig med denne forhøjelse af hjælpen for dem, der fik de laveste ydelser, sikrede vi os med det særlige § 37 a-tillæg, at de, der tidligere fik hjælp på et højt niveau, fortsat kunne få hjælp på samme niveau.

Hermed er der givet disse persongrupper en mere værdig hjælp, også fordi der er tale om retsbestemte ydelser.

I lyset af de forbedringer, vi har fået gennemført for de dårligst stillede kontanthjælpsmodtagere, synes jeg ikke, det er urimeligt at vi nu går ind og ser nærmere på de forholdsvist få

tilfælde, hvor der bliver udbetalt hjælp på et højt niveau.

Jeg har nøje studeret virkningerne af et dagpengeloft over kontanthjælpen, og det er ikke mit indtryk, at loftet vil ramme den almindelige gennemsnitlige børnefamilie. Det er forholdsvis få, der bliver ramt.

Blandt de sager, der i de seneste år er sendt ind til os, er vi ikke stødt på en eneste sag, hvor en enlig eller en familie med børn ville blive ramt af et dagpengeloft. De eksempler, vi har set, hvor loftet vil få virkning, er typisk enlige tidligere højt lønnede funktionærer eller selvstændige, som sidder alene i et dyrt hus. For familier med børn skal der usædvanligt høje boligudgifter til, før loftet får virkning. Et ægtepar med to børn har f.eks. plads til en månedlig boligudgift på ca. 6.500 kr. og det er vel at mærke nettoboligudgiften, dvs. efter fradrag for boligsikring eller for ejere efter fradrag af skattefordelen. Jeg mener ikke, at det skulle være vanskeligt at finde en rimelig bolig inden for et sådant loft.

For enlige med børn vil der være plads til en mindre boligudgift. Den typiske eneforsørger bor imidlertid i en lejebolig, hvor boligsikringen bevirker, at hele det § 37 a-tillæg, de vil være berettiget til, kommer til at ligge inden for dagpengeloftet.

Men vi vil selvfølgelig være opmærksomme på, om der skulle være særlige situationer, hvor dagpengeloftet efter 12 måneder med høj løbende kontanthjælp vil få utilsigtede virkninger. Vi vil i så fald være indstillet på ændringer.